

Broer kan forrykke Værdien af Kjøbstad-
ejendomme; vi vide jo nok, hvad det betød
for visse Ejendomme paa Kristianshavn,
at Knippelsbro blev flyttet fra den ene
Gade til den anden. Men ikke nok dermed,
selve Vedligholdelsen af en Ejendom har
saa betydelig en Rækkevidde med Hensyn til
Ejendommens Værdi, at der kan være Grund
til at være betænkelig. Jeg siger det med
alt Forbehold, jeg er ellers enig med den
ærede Ordfører i, at naar man giver Be-
gunstigelsen til den Kreditforening, som sær-
lig omhandles i Lovforslaget, saa er det
ogsaa logisk rigtig at give den ogsaa til
andre Kreditforeninger; men om man i alle
Enkeltheder skal gøre det, tror jeg fortjener
nærmere Overvejelse.

Ordføreren (P. G. C. Jensen):
Den højtærede Minister har allerede saaledes
imødegaaet det, som fremkom fra den ærede
6te Landstingsmand for 6te Kreds (W. Pe-
tersen), at jeg kun har en enkelt lille Be-
mærkning at tilføje. Det er navnlig med
Hensyn til, at Sparekasserne kunne gøre det
samme som Kreditforeningerne. Den højt-
ærede Minister har sagt, hvorfor de ikke kunne
gøre det; men der er en Betragtning, som
her endnu maa fremhæves, og det er den,
at Kreditforeningerne bestyre selv deres An-
liggender; der er det altsaa Debitorerne selv,
der bestyre deres Ejendele, de kunne selv tage
Bestemmelse over deres Ejendele og om Op-
sigelsen, men i Sparekasserne er det Kredito-
rerne, og deres og Debitorernes Interesser ere
saa forskellige, at der ikke kan være Tale om at
opnaa de samme Fordele, som naar Debitorerne
selv administrere deres Sager. Sparekas-
serne have vist temmelig stor Langsomhed med
Hensyn til at imødekomme Debitorernes Krav;
det varede meget længe, inden de befremmede
sig til at gaa ned fra en Rentefod af 4½
til 4 pCt., og det var egentlig først, da de
vare tvungne dertil, at de viste den Smøde-
kommenhed. Debitorerne kunde naturligvis
have opsagt Kapitalerne, men saa vilde de
være blevne undertastede Besværet ved at
staae andre Laan, det var der ikke Tale om
ved at konvertere i Kreditforeningerne; der
var i hvert Tilfælde kun Tale om at udrede
en vis Præmie for at opnaa en særlig stor
Fordel. Men det ærede Medlem fra Ohense
gjorde endvidere opmærksom paa, at naar
man vedtog Vædringsforslag Nr. 10, var
Sagen egentlig dermed færdig; naar man
vedtog det, havde man gjort alt, hvad der
behøvedes, saa havde man jo givet de be-
staaende Kreditforeninger den Udgang til at
indføre ikke amortisable Laan, hvorom det
drejer sig, saa behøvede man ikke at oprette

nogen ny Kreditforening. Ja, hvis det var
gjort med, at man vedtog dette Vædrings-
forslag under Nr. 10; men jeg er uægtelig
hange for, at Forholdet let kunde blive det,
at Kreditforeningerne vilde sige: Nej, naar
der ikke er Fare for, at der kommer nogen
konkurrerende Anstalt, saa bliver det ved det
gode gamle, som vi ere saa inderlig glade
ved. Det kan gerne være, at der overhøve-
det ikke kom noget ud af disse Bestræbelser,
og et meget karakteristisk Tegns derpaa synes
at være, at det først er, efter at dette Lov-
forslag er indbragt i Rigsdagen, at Kredit-
foreningerne røre sig paa dette Punkt. Er
der nogen i Verden, som er nær til at røre
ved dette Spørgsmaal og til at tage under
Overvejelse, om her dog ikke var et afgjort
Fremskridt, man maatte søge at komme ind
paa, var det Kreditforeningerne, men de tie
stille, indtil private Mænd søge at ordne
denne Sag, ved at andrage hos Ministeren
derom, og først da det er slet, og
Ministeren i Princippet billiger Tanken,
saa vaagne Kreditforeningerne af deres Dvale
og komme med denne Begæring. Jeg er
slet ikke sikker paa, at hvis vi vedtage Væ-
dringsforslag Nr. 10 alene, ender jeg sagde: de
bestaaende Kreditforeninger skulle have denne
Udgang, men for Resten nægtede Loven, at
da Kreditforeningerne ikke faldt i Søvn.

Min ærede Kollega, det ærede 4de
Medlem for København (Oct. Hansen) ud-
talte, at nogle af de Ytringer, jeg var frem-
kommen med, maatte staa for min egen Reg-
ning. Det er ogsaa min Mening. Jeg var
desværre ved Sygdom forhindret fra at
være til Stede ved første Behandling, og
det maa være min Undskyldning for, at jeg
i Dag har talt noget udsørligere, end jeg
egentlig skulde; men det forekom mig dog
ønskeligt, at jeg søgte at faa de Hoved-
punkter frem, som særlig kunde begrunde
Gavnigheden om ikke Nødvendigheden af at
indføre en ny Kreditforening. Jeg har der-
imod aldeles ikke prætenderet — jeg tror
ogsaa, det var med al mulig Velvilje, at
min ærede Kollega sagde det — at komme
med nogen Visdom eller at byde det høje
Ting nogen Visdom; det tror jeg ikke, jeg
tor indlade mig paa. Jeg blev spurgt af
min ærede Kollega, om Meningen med Væ-
dringsforslaget under Nr. 5 ikke var den, at
der skal være i Behold i Kreditforeningerne
for det første Panteobligationer med et vist
Restbeløb og desuden saadanne kontante
Afdrag, at disse to Ting tilsammen stemme
med og svare til de ikke indløste Raskobli-
gationer. Jeg erkender selvfølgelig, at det
er Meningen, og det forekommer mig ogsaa
tilstrækkelig tydelig udtrykt, men jeg skal